

Ära ole uskmatu, vaid usklik!

Jh 20:27

Kui Jeesus surnuist ülestõusnuna tuli jüngrite juurde, ei olnud jünger Toomas kohal. Seepärast Toomas ei osanudki uskuda, et Jeesus oli surnuist üles tõusnud, kui teised sellest rääkisid. Kuidas ta võiks teada, et see on tõsi? „Kui ma ei näe Tema käte sees naelajälgi ning ei pista oma sõrme naelte asemeisse ega oma kätt Tema külje sisse, ei usu ma mitte!“

Aga Jeesus tuli uuesti ning andis Toomale tema soovitud tõenduse. Siis ka Toomas uskus. Toomal ei olnud teistest jüngritest raskem uskuda. Keegi neist nägemata ei uskunud. Oli ju neil kõigil olnud väga raske mõista, et Jeesus pidi saama surma mõistetud ja tapetud, kuigi Jeesus oli neile seda eelnevalt teatanud.

Meie ei saa ilma tõenduseta uskuda. Olekski ohtlik seda teha. Ega Jumal seda meilt ootagi, vaid Ta annab oma sõnumile vajaliku tõenduse. Vahel ta annab tõenduse märkide abil, enamasti vaid oma sõna kaudu.

Et näidata end olevat vanas testamendis Jumala lubatud Messias, tegi Jeesus just neid imetegusid või märke, mida Messias pidi ennustuste kohaselt tegema. Juudid oleks nende märkide põhjal võinud Jeesust Messiana ära tunda, aga nad ei tahtnud Temasse uskuda, kuna nad tahtsid poliitilist päästjat, mitte taevalikku Kuningat.

Oli ka Jeesuse jüngritel Tema ülestõusmise järel raske Teda ära tunda, kuna arvasid veel, nagu kõik inimesed üldiselt, et surnuist ei saa tagasi ellu tulla. Alles kui Jeesus neile näitas, mida Temast oli prohvetlikult kirjutatud, said nad aru. Ennustused said neile lõplikuks tõenduseks, et Jeesus oli surnuist üles tõusnud.

Jeesus ei ilmu meile enam samal viisil, kui oma jüngritele, kuigi Ta suudaks seda teha. Selle asemel juhatab Ta meid oma Vaimuga leidma piibli sõnast meile vajalikke tõendeid, et me saame Temasse kindla usu sellesse, et Ta on Jumala läkitatud maailma Päästja, kelle kaudu meil on patud andeks antud ja Jumala juurde vaba pääs.